

съ чужда държава или не, съ нейнитѣ агенти или не. Ако, г-да съдии, на доводитѣ ми, които азъ направихъ до тукъ, може да се направятъ възражения, то азъ пристѣпямъ къмъ указание на другъ единъ фактъ, по отношение на когото никакви спорове не могатъ да бжджтъ. За васъ е извѣстно отъ обвинителния актъ, констатира се на сждебното слѣдствие отъ самопризнанието на подеждимия, че той прѣзъ 1887—1888 год., когато е билъ въ Румжния, е издавалъ български революционни вѣстници съ срѣдства на руското правителство; при това той не се посвѣни да каже, че тия срѣдства сж отпущани отъ руский дипломатически агентъ въ Букурещъ Хитрово. Като каза това подеждимия, азъ мисля, че той смѣташе, какво тази му постѣпка не може да се счита за прѣстѣпление. Ако дѣйствително подеждимия така разбира постѣпката си, той е направилъ голѣма погрѣшка, защото за издаването на тия вѣстници, подеждимия подлѣжи на наказание, прѣдвидено въ 66 членъ отъ Оттоманский Наказателенъ Законъ. Може-би да ми се възрази, че издаването на тия вѣстници не може да съставлява друго прѣстѣпление, освѣнъ прѣстѣпление по печата, което подпада подъ принципъ, съвършено не подходящъ на оня отъ общеуглавната теория. Този възглѣдъ ще бжде погрѣшенъ, защото печатара, или неговото общество, заедно съ прѣстѣплението по печата могатъ да сторятъ и друго едно прѣстѣпление, именно прѣстѣпление политическо. Чл. 66 отъ Оттоманский Наказателенъ Законъ говори слѣдующето:

«Който непосредственно подбужда жителитѣ да вършатъ злодѣянията и прѣстѣпленията, показани въ този отдѣлъ, било чрѣзъ говорение по площадъ, по улицитѣ или по мѣста, гдѣто се събиратъ хора, било като залѣпя плакарди или прѣска печатани листове, наказва се като сжщъ дѣецъ на тѣзи злодѣяния. — Обаче, ако се не появи никакво дѣйствително слѣдствие отъ горѣрѣченитѣ подбуждения, наказва се съ вѣчно заточение».

Елементитѣ на прѣстѣплението прѣдвидено въ 66 членъ на този законъ сж слѣдующитѣ: иска се първо, щото да се е говорило цо площадитѣ, по улицитѣ, да сж се прѣскали брошурки и плакарди, или да сж се издавали вѣстници. Първо тия вѣстници, плакарди, рѣчи и пр. да съдържатъ подбуждане населението къмъ открито въстание противъ властта.